

نقش اعضای گروه توانبخشی افراد با آسیب شنوایی و آزمون‌های شنوایی رفتاری و عینی

□ محمد عاشوری^{*}، دانشیار گروه روان‌شناسی و آموزش افراد با نیازهای خاص، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

● تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۷/۰۷ ● تاریخ انتشار: خرداد و تیر ۱۴۰۴ ● نوع مقاله: مروری ● صفحات ۹ - ۱۸

چکیده

زمینه و هدف: وظایف اعضای گروه توانبخشی افراد با آسیب شنوایی دارای اهمیت زیادی است. در این راستا، ضرورت دارد کودکان و نوجوانان با آسیب شنوایی، والدین آنها و معلمان به اطلاعات کافی در این زمینه دسترسی داشته باشند. علاوه براین، بهتر است آنها با آزمون‌های شنوایی رفتاری و عینی آشنا شوند. این پژوهش با هدف بررسی نقش اعضای گروه توانبخشی افراد با آسیب شنوایی و آزمون‌های شنوایی رفتاری و عینی انجام شد.

روش: روش پژوهش حاضر توصیفی و از نوع مروری بود. برای جمع‌آوری اطلاعات از ۲۶ مقاله یا کتاب موجود در پایگاه‌های علمی معتبر در فاصله زمانی ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۳ استفاده شد.

نتیجه‌گیری: کودکان و نوجوانان با آسیب شنوایی و والدین آنها به اطلاعات تخصصی در حوزه توانبخشی و وظایف اعضای این گروه نیاز دارند و باید از اعضای گروه توانبخشی کمک بگیرند. توانبخشی و بازپروری بر یادگیری مهارت‌های مختلف تأکید دارند. البته توانبخشی بر یادگیری مهارت‌های جدید تأکید می‌کند ولی بازپروری بر یادگیری مجدد مهارت‌های از دست رفته تمکز دارد. به طور کلی، اعضای گروه توانبخشی شامل پزشکان و ارائه‌دهندگان خدمات پزشکی، متخصص مداخله زودهنگام، متخصص توانبخشی شفاهی، آسیب‌شناس گفتار و زبان، متخصص زبان اشاره، معلم ویژه، روان‌شناس، مشاور و شبکه‌های اجتماعی می‌شود. ضرورت دارد که اعضای این گروه با یکدیگر همکاری کنند تا نیازهای کودکان با آسیب شنوایی و خانواده‌های آنها را برآورده سازند. علاوه براین، آزمون‌های شنوایی به دو دسته عینی و رفتاری تقسیم می‌شوند که هر یک انواع مختلفی دارند. بنابراین، آگاهی از نقش اعضای گروه توانبخشی افراد با آسیب شنوایی و آزمون‌های شنوایی رفتاری و عینی از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است.

واژه‌های کلیدی: آزمون، آزمون‌های شنوایی رفتاری و عینی، آسیب شنوایی، گروه توانبخشی

* Email: m.ashori@edu.ui.ac.ir

مقدمه

در رشد زبان و مهارت های ارتباطی کودکان با آسیب شنوایی دارد (۶). لازم به ذکر است که منظور از مداخله زودهنگام، مداخله ای در ارتباط با کودک، والدین او، خانواده وی و جامعه ای است که در آن زندگی می کند (۷). در حال حاضر، یکی از مشکلات آموزشی و توانبخشی موجود در کشور ایران برای افراد با نیازهای ویژه، توجه ناکافی نظام آموزشی به آموزش مهارت های زندگی، اجتماعی و اقتصادی برای نیل به استقلال است (۸). شناختن افراد عضو گروه توانبخشی این افراد و وظایف هر یک از آنها از اهمیت زیادی برخوردار است. همچنین، ضرورت دارد که والدین و معلمان کودکان و نوجوانان با آسیب شنوایی، آشنایی با انواع آزمون های شنوایی داشته باشند. این پژوهش با هدف بررسی نقش اعضا گروه توانبخشی افراد با آسیب شنوایی و آزمون های شنوایی (رفتاری و عینی) مورد استفاده برای تشخیص و ارجاع انجام شد.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نوع مروری نظام مند و روش آن مبتنی بر گردآوری، طبقه بندی و خلاصه کردن یافته های منابع علمی مختلف از جمله مقاله ها، کتاب ها و پایان نامه های مرتبط با موضوع پژوهش بود. این منابع از طریق جستجو در پایگاه های اطلاعاتی مانند گوگل اسکولار^۱، پاب مد^۲، وب آف سائنس^۳، اشپرینگر^۴، الزویور^۵ و ساینس دایرکت^۶ با کلید واژه های مرتبط یافت شدند. کلید واژه ها شامل گروه توانبخشی، افراد با آسیب شنوایی، آزمون های شنوایی رفتاری و آزمون های شنوایی عینی ناشناخته شده. ملاک های ورود به پژوهش شامل معتبر بودن منابع، قابل دسترس بودن و قرار گرفتن سال چاپ آنها در بازه زمانی ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۳ بود. ملاک های خروج از پژوهش شامل منابع تکراری، منابع دارای روش شناسی یا تحلیل نامشخص و منابع به شکل گزارش موردي و نامه به سر دیر بودند. علاوه بر این، از منابعی که فقط چکیده آنها در دسترس بود استفاده نشد. برای شناسایی منابع از روند نما انتخاب منبع استفاده شد که در شکل (۱) آمده است.

فلسفه توانبخشی^۷ در امید بخشی و آماده سازی افراد با نیازهای ویژه از جمله افراد با آسیب شنوایی به زندگی در جامعه و آماده کردن جامعه برای پذیرش آنها به عنوان یک انسان نهفته است (۱). برای مثال، شناسایی زودهنگام افت شنوایی^۸ و ورود به موقع به مداخله^۹ باعث صرفه جویی در هزینه ها می شود پیامدهای مطلوبی برای کودک با آسیب شنوایی دارد (۲). علاوه بر این، یادگیری زبان و خزانه واژگان را در این کودکان بهبود می بخشد (۳). به طور کلی، توانبخشی فرایندی هدفمند است که به فرد کمک می کند تا توانایی های خود را حفظ کند، بهبود بخشد یا توانایی های جدیدی کسب کند تا محدودیت های وی کاهش یابد یا از بین برود. با توجه به اینکه ارتباط نزدیکی بین توانبخشی و بازپروری^{۱۰} وجود دارد، گاهی این اصطلاحات را به جای هم استفاده می کنند (۴).

شباهت توانبخشی و بازپروری این است که هر دو بر یادگیری مهارت های مختلف تمرکز دارند. آشکارترین تفاوت آنها در این است که توانبخشی بر یادگیری مجدد مهارت های جدید تأکید می کند ولی بازپروری بر یادگیری مجدد مهارت های از دست رفته تأکید دارد (۱).

توانبخشی یک فعالیت گروهی هدفمند است که گفتار درمانی، بینایی سنجی، شنوایی شناسی، طب فیزیکی و توانبخشی، فیزیوتراپی، کاردrama، مددکاری اجتماعی، مدیریت توانبخشی و مشاوره توانبخشی از شاخه های آن هستند (۵). خدمات توانبخشی به خدمات مراقبت سلامتی گفته می شود که گروه توانبخشی به فرد ارائه می دهد تا مهارت ها و کارکردهای زندگی روزمره و مهارت های ارتباطی را کسب کند، حفظ نماید یا بهبود بخشد. این خدمات شامل گفتار درمانی، بینایی سنجی، شنوایی شناسی و سایر خدماتی می شود که در بخش های مختلف به افراد ارائه می شود (۴).

در واقع، توجه به مداخله زودهنگام^{۱۱} و اصول اساسی آن، اقدامی ضروری برای پیشگیری از تأثیر افت شنوایی بر رشد زبان و مهارت های ارتباطی است. تشخیص زودهنگام آسیب شنوایی و برنامه های منسجم توانبخشی نقش قابل توجهی

1. Habilitation

2. Early identification of hearing loss

3. Timely entry into intervention

4. Rehabilitation

5. Early intervention

6. Google Scholar

7. PubMed

8. Web of Science

9. Springer

10. Elsevier

11. Science Direct

منابع یافته شده از پایگاه‌های مختلف (۳۹ منبع)

حذف منابع تکراری و دارای همبوشانی (۷ منبع)

منابع باقیمانده مرحله اول (۳۲ مقاله)

حذف منابع غیرقابل استناد و گزارش کوتاه (۶)

منابع باقیمانده نهایی (۲۶ منبع)

شکل ۱) روند نمای انتخاب منابع

سپس درباره تشخیص و ارزیابی شنوایی، آزمون‌های شنوایی عینی و آزمون‌های شنوایی رفتاری صحبت می‌شود.

گروه توانبخشی افراد با آسیب شنوایی

اعضاي گروه توانبخشی با يكديگر همکاري می‌کنند تا نيازهای کودکان با آسیب شنوایی و خانواده‌های آنها را برآورده سازند. اعضاي اين گروه به ۳ دسته تقسيم می‌شوند:

۱) پزشکان و ارائه‌دهندگان خدمات پزشکی: اين گروه شامل روان‌پزشک کودک یا پزشک خانواده؛ شنوایی‌شناس؛ پزشک گوش و حلق و بینی؛ و مشاور ژنتیک یا ژنتیک پزشکی می‌شود که نقش و فعالیت هر یک در جدول (۱) شرح داده شده است (۹).

برای تعیین مرتبط بودن هر منبع نیز از ۳ مرحله بررسی عنوان، مطالعه چکیده یا خلاصه و مطالعه کلی فهرست مطالب یا متن استفاده شد. این کار را ۴ متخصص روان‌شناسی و آموزش افراد با نیازهای ويژه که حداقل ۵ سال سابقه کار داشتند انجام دادند. براساس جستجوهای انجام شده، ۱۶ مقاله انگلیسی، ۲ مقاله فارسی، ۷ کتاب انگلیسی و ۱ کتاب فارسی یافته شد که ملاک‌های ورود به پژوهش را داشتند. در ادامه، خلاصه پژوهش‌های موروثه درباره موضوع پژوهش گزارش شده است.

یافته‌ها

در بخش اول این مبحث به معرفی اعضاي گروه توانبخشی افراد با آسیب شنوایی، وظایف اعضاي اين گروه پرداخته،

جدول ۱) پزشکان و ارائه‌دهندگان خدمات پزشکی

روان‌پزشک کودک یا پزشک خانواده

- والدین را به شنوایی‌شناس ارجاع می‌دهد.
- به پرسش‌های درباره درمان پزشکی جواب می‌دهد.
- برای دسترسی به خدمات مداخله زودهنگام کمک می‌کند.
- کودک را درمان می‌کند یا برای مشکلاتی مانند عفونت گوش به متخصص ارجاع می‌دهد.

شنوایی‌شناس

- تحصیلات مناسبی دارد، کارآموزی راگذرانده و ابزار مناسبی برای ارزیابی شنوایی دارد.
- اطلاعات دقیقی درباره شنوایی دارد.
- توصیه‌هایی درباره فناوری‌های کمکی مناسب مانند سمعک، سیستم اف. ام و کاشت حلزون می‌کند.
- با والدین و گروه توانبخشی کار می‌کند تا پاسخ کودک به صدای موجود در خانه را ارزیابی کند.
- درباره گرینه‌های مختلف مداخله زودهنگام برای خانواده توضیح می‌دهد.
- کمک می‌کند تا کودک با تقویت‌کننده صدا مانند سمعک سازگار شود و از آن استفاده کند.

پزشک گوش و حلق و یعنی یا متخصص شنوایی

- اگر افت شنوایی کودک علتی پزشکی داشته باشد گوش خارجی و میانی او را بررسی می کند.
- درباره درمان های پزشکی و جراحی مانند کاشت حلزون توضیح می دهد.
- عفونت های گوش و سایر مشکلات پزشکی مؤثر بر شنوایی را تشخیص می دهد و درمان می کند.
- برنامه های اجرایی را ارزیابی می کند تا درباره علت شنوایی کودک به اطلاعات بیشتری دست یابد.

مشاور ژنتیک یا ژنتیک پزشکی

- علل افت شنوایی را بررسی می کند تا از عدم وجود سایر مشکلات مانند مشکلات قلبی به اطمینان یابد.
- درباره ملاحظه ها و مسائل مربوط به افت شنوایی ژنتیکی به خانواده ها مشاوره می دهد.
- گزینه های ارزیابی ژنتیک را توضیح می دهد.

(۲) متخصصان و مریّان: این گروه از گروه توانبخشی شامل متخصص مداخله زودهنگام؛ متخصص توانبخشی شفاهی؛ آسیب شناس گفتار و زبان؛ متخصص زبان اشاره؛ معلم ویژه؛ و روانشناس یا مشاور می شود که نقش و فعالیت هر یک در جدول (۲) شرح داده شده است (۴).

جدول (۲) متخصصان و مریّان

متخصص مداخله زودهنگام

- این نقش را شنوایی شناس، آسیب شناس گفتار و زبان یا معلم ویژه کودکان کم شنوا بر عهده می گیرد.
- با والدین و کودک کار می کند و از رویکرد ارتباطی که خانواده انتخاب کرده است حمایت می کند.
- خدمات انفرادی و خانواده محور را فراهم می کند تا کودک مهارت های زبانی و ارتباطی را یاد بگیرد.
- توانایی ها و نیازهای کودک را ارزیابی و پیشرفت او را در مهارت های ارتباطی و تحولی را ثبت می کند.
- با والدین درباره مشاهده ها و نگرانی های درباره فرزندشان صحبت می کند.
- فرصت هایی را برای ملاقات والدین با سایر بزرگسالان و کودکان با آسیب شنوایی فراهم می کند.
- وقتی که کودک به دوره پیش دبستانی می رود به تعیین نیازهای آموزشی او کمک می کند.

متخصص توانبخشی شفاهی

- این نقش را شنوایی شناس، آسیب شناس گفتار و زبان یا معلم ویژه کودکان کم شنوا بر عهده می گیرد.
- مهارت های شنیداری کودکان را تقویت می کند تا گفتار و زبان را یاد بگیرند.

آسیب شناس گفتار و زبان

- مهارت های گفتاری و زبانی کودکان را ارزیابی می کند.
- گفتار درمانی انجام می دهد و به بهبود درک گفتار کودکان کمک می کند.

متخصص زبان اشاره

- به کودک و خانواده اش در یادگیری زبان اشاره کمک می کند.
- خدماتی تخصصی را برای حمایت از یادگیری زبان توصیه می کند.

معلم ویژه کودکان با آسیب شنوایی

- به خانواده درباره مهارت های زبانی و اجتماعی و شناختی فرزندشان اطلاعات می دهد و با آنها کار می کند.
- به نحوه مشاهده و نظرات والدین بر ارتباط فرزندانشان از طریق شنوایی، بینایی یا اشاره کمک می کند.
- به والدین درباره تجهیزات کمک شنوایی و انواع آنها (سمعک ها و کاشت حلزون) اطلاعات می دهد.

روانشناس يا مشاور

- حمایت عاطفي و هیجانی را برای کودک و خانواده اش فراهم می کند.
- با فعالیت درباره مشکلات هیجانی ناشی از افت شنوایی به کودک و خانواده اش کمک می کند.

بزرگسالان با آسيب شنوائي می شود که نقش و فعالیت هر يك از آنها در جدول (۳) توضیح داده شده است (۹).

(۳) شبکه های اجتماعی: اين گروه از گروه توانبخشي شامل خانواده های ساير کودکان با آسيب شنوائي و همچنين

جدول (۳) شبکه های اجتماعی

خانواده های ساير کودکان با آسيب شنوائي

- تجربه های خود را به اشتراك می گذارند.
- درباره افراد و منابع مفیدی که می شناسند با اعضاي گروه توانبخشي صحبت می کنند.
- به صحبت های اعضاي گروه توانبخشي گوش می دهند.
- احساسات خود را درباره فرزندپروری برای کودک ناشنوا یا کم شنوا به اشتراك می گذارند.
- درباره پيشرفت فرزندشان به اعضاي گروه توانبخشي توضیح می دهند.
- با اعضاي گروه توانبخشي ملاقات كرده و فرزندان آنها با هم بازي می کنند.

بزرگسالان با آسيب شنوائي

- اطلاعاتی که درباره جامعه ناشنوايان و ديدگاه های فرهنگي آنها دارند به اشتراك می گذارند.
- تجربه های شخصی خود را درباره آسيب شنوائي خویش به اشتراك می گذارند.
- به عنوان مدل زبانی برای کودک و خانواده عمل می کنند.
- برای کودک در نقش يك مدل يا الگو عمل می کنند.
- اعضاي خانواده را برای برطرف کردن چالش ها و پرورش يك کودک موفق تشویق می کنند.
- با والدين کودک ناشنوا و ساير بزرگسالان ناشنوا که از روش های ارتباطي متفاوتی استفاده می کنند ارتباط برقرار می سازند.

تشخيص و ارزیابی

توانبخشي در شنوائي شناسی ارتباط نزديکی با غربالگري و ارزیابی شنوائي دارد. تجویز و تنظیم وسائل کمک شنوائي، ارزیابی های ويژه افراد کاندیدای کاشت حلزونی، تربیت شنوائي و آموزش مهارت های ارتباطی از جمله مواردی هستند که ارتباط توانبخشي با غربالگري و شناسايي مشکلات شنوائي را آشكار می کنند (۵). ارزیابی و غربالگري به موقع شنوائي، گامي مؤثر در راستاي توانبخشي کودکان با آسيب شنوائي است. غربالگري و ارزیابی شنوائي داراي اهميت بسیار زيادي است (۴). زيرا افت شنوائي تأثير نامطلوبی بر مهارت های زبانی و گفتاري کودکان

بنابراین، اعضاي گروه توانبخشي شامل پزشکان و ارائه دهنگان خدمات پزشکي، متخصصون توانبخشي شفاهي، متخصص مداخله زودهنگام، آسيب شناس گفتار و زبان، معلم ويژه، متخصص زبان اشاره، روانشناس، مشاور و شبکه های اجتماعي می شود. شایسته است که اعضاي اين گروه با يكديگر همکاري کنند تا نيازهای کودکان و نوجوانان با آسيب شنوائي و خانواده های آنها را برآورده شود. به دليل، اهميت وضعیت شنوائي و برآورده کردن خدمات توانبخشي برای افراد با آسيب شنوائي، غربالگري شنوائي، تشخيص و ارزیابی افت شنوائي نيز اهميت قابل توجهی برخوردار می باشد که در ادامه مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

چگونه است. آزمون گسیل های صوتی گوش را می توان به ۲ روشن گسیل های صوتی برانگیخته گذرای گوش^۵ یا گسیل های صوتی برانگیخته حاصل اعوجاج گوش^۶ انجام داد (این ۲ روش به ترتیب به ثبت در بازه زمانی و بازه فرکانسی مربوط می شوند و تفاوت دیگر آنها در قابلیت اجرای هر یک در فرکانس های مختلف و میزان حساسیت به نویز است). معمولاً آزمون گسیل های صوتی برانگیخته گوش هم زمان با آزمون پاسخ برانگیخته شنیداری ساقه مغز انجام می شود. به بیان دقیق تر، حساسیت آزمون گسیل های صوتی گوش به وجود مشکل شنوایی در گوش خارجی، میانی و حلزون گوش داخلی است و به مشکلات شنیداری در مسیرهای بالاتر یعنی عصب شنوایی و مسیرهای مرکزی حساسیتی ندارد. برای قبولی در این آزمون باید سلول های مویی حلزون گوش سالم باشند. در صورت وجود افت شنوایی تأثیرگذار بر سلول های مویی حلزونی، هیچ پژواکی تولید نمی شود و یا پژواک ها بسیار ضعیف خواهند بود. علاوه بر این، وجود هر نوع مشکلی که در روند انتقال صدا از گوش خارجی به حلزون و از حلزون به گوش خارجی اختلال ایجاد کند منجر به رد شدن در آزمون گسیل های صوتی گوش می شود^(۹). اقداماتی که در حین این آزمون گسیل های صوتی برانگیخته گوش انجام می شود عبارت اند از:

- گوشی یا هدفونی لاستیکی روی هر گوش کودک قرار داده می شود.
- صدایهایی از طریق گوشی منتقل می شود.
- پاسخ گوش داخلی کودک در سطح حلزون شنوایی به وسیله رایانه اندازه گیری می شود.
- شنوایی شناس پاسخ را ارزیابی می کند^(۵).

آزمون پاسخ برانگیخته شنیداری ساقه مغز

آزمون پاسخ برانگیخته شنیداری ساقه مغز (BAER) مشخص می کند که عصب شنوایی کودک به چه صدایهای پاسخ می دهد. این آزمون، پاسخ شنیداری ساقه مغز^۷ یا پاسخ برانگیخته ساقه مغز^۸ هم نامیده می شود. برای ارزیابی شنوایی نوزادان و کودکان خیلی خردسال که پاسخ با برگرداندن سر به سمت صدا دشوار است از این آزمون استفاده می شود. برای کودکان بزرگ تر هم که از طریق آزمون های شنوایی رفتاری قابل

می گذارد و سلامت عمومی آنها را تحت تأثیر قرار می دهد. با استفاده از برنامه مداخله زودهنگام می توان این تأثیر نامطلوب را کاهش داد یا به حداقل رساند. قبل از مداخله زودهنگام لازم است که تشخیص و ارزیابی انجام شود. در واقع ارزیابی و آزمون های شنوایی نقش بسیار مهمی در این راستا دارند^(۵). روش های زیادی برای آزمون شنوایی کودکان وجود دارد. نوع آزمون برای ارزیابی هر کودک به نیازها و توانایی های او بستگی دارد. شنوایی کودک را می توان از طریق انتقال هوایی، انتقال استخوانی یا هر ۲ روش ارزیابی کرد. استفاده از هر ۲ روش انتقال هوایی و انتقال استخوانی به شنوایی شناس کمک می کند تا وضعیت افت شنوایی کودک را تعیین کنند^(۱۰).

انتقال هوایی، کل سیستم شنوایی (از جمله گوش خارجی، گوش میانی، گوش داخلی) و مغز را ارزیابی می کند. کودک در این نوع انتقال، صدای را از طریق گوشی تلفن یا بلندگو می شنود. انتقال استخوانی، لرزش ها یا ارتعاش های صدایی است که از طریق جمجمه به گوش داخلی و سپس به مغز منتقل می شود^(۹). در این نوع انتقال، مسیر گوش خارجی و گوش میانی کنار گذاشته می شود و فقط مسیر گوش داخلی به مغز مورد ارزیابی قرار می گیرد. صدای را از طریق یک دستگاه کوچک ایجاد ارتعاش که در پشت استخوان گوش قرار می گیرد به کودک منتقل می شود. به طور کلی، آزمون های شنوایی به ۲ دسته عینی و رفتاری تقسیم می شوند که در ادامه توضیح داده شده اند^(۱۱).

آزمون های شنوایی عینی

وقتی آزمون های شنوایی عینی^۱ انجام می شوند که کودک در حالت خواب یا استراحت کامل باشد. در این آزمون ها لازم نیست که کودک به صدایها پاسخ بدهد. ۳ نوع اصلی آزمون های شنوایی عینی عبارت اند از:

- ۱) گسیل های صوتی برانگیخته گوش یا EOAE^۲
- ۲) پاسخ برانگیخته شنیداری ساقه مغز یا BAER^۳
- ۳) ارزیابی گوش میانی^۴ (۱۲).

آزمون گسیل های صوتی برانگیخته گوش

آزمون گسیل های صوتی برانگیخته گوش (EOAE) مشخص می کند که عملکرد حلزون شنوایی کودک یا گوش داخلی او

1. Objective hearing tests

2. Evoked otoacoustic emissions (EOAE)

3. Brainstem auditory evoked response (BAER)

4. Tympanometry

5. Transient evoked OAE (TEOAE)

6. Distortion product OAE (DPOAE)

7. Auditory brainstem response (ABR)

8. Brainstem evoked response (BER)

کودک پی ببرد (۱۴). شنوایی شناس برای انجام این آزمون، یک لوله کوچک لاستکی به نام پرپوپ را در گوش کودک قرار می دهد. صفحه ای کوچکی که به دستگاهی متصل است فشار هوای موجود در مجرای گوش را اندازه می گیرد. این دستگاه، نموداری به نام تمپانوگرام را چاپ می کند. اطلاعات مربوط نحوه حرکت پرده گوش از روی نمودار مشخص می شود. اگر پرده گوش و استخوانچه های آن به خوبی حرکت نکند به معنای این است که میزان حرکت موجود در فضای گوش میانی، تأثیر نامطلوبی بر شنوایی دارد (۹).

آزمون های شنوایی رفتاری

در آزمون های شنوایی رفتاری لازم است که کودک به صداتها پاسخ بدهد. او این کار را با برگرداندن سر، انجام یک بازی ساده یا بلند کردن دست انجام می دهد. باید کودک حداقل ۶ تا ۷ ماهه باشد تا بتوان از او آزمون شنوایی رفتاری گرفت (۱۲). لازم است که بتواند راست بنشیند و دست و سرشن را به خوبی کنترل کند. در ادامه ۳ نوع آزمون شنوایی رفتاری برای نوزادان و کودکان معرفی شده است که عبارت اند از:

- ۱) شنوایی سنجی از طریق تقویت دیداری^۱
- ۲) شنوایی سنجی از طریق بازی شرطی^۲

شنوایی سنجی از طریق تقویت دیداری

این آزمون برای کودکان ۶ ماهه تا ۲/۵ ساله در یک اتاق عایق صوتی به نام اتاقک آکوستیک انجام می شود. لازم است که در این آزمون، کودک سر خود را به سمت منع صدا برگرداند. کودک در وسط اتاق روی دامان مادر یا مراقب می نشیند. یک دستیار یا تسهیل کننده در مقابل مادر و فرزندش قرار می گیرد (۱۳). فرد تسهیل کننده توجه کودک را با استفاده از اسباب بازی ها به سمت جلو جلب می کند. جعبه های تاریکی در طرف راست و چپ کودک قرار دارد. این جعبه ها حاوی اسباب بازی هایی هستند که وقتی کودک به صداتها پاسخ می دهد شنوایی شناس آنها را روشن می کند. کودک صداتها را از طریق بلندگو یا هدفون می شنود. شنوایی شناس به کودک یاد می دهد که سر خود را به سمت صدایی که می شنود، برگرداند. سپس پاسخ او را با روشن کردن یک اسباب بازی که در همان سمت است، تقویت می کند. در واقع، شنوایی شناس در جستجوی آرام ترین صدایی است که کودک به آن پاسخ می دهد (۱۱).

1. Visual reinforcement audiometry (VRA)

ارزیابی نیستند از این روش استفاده می شود. گاهی از آزمون پاسخ برانگیخته شنیداری ساقه مغز برای تأیید نتایج آزمون شنوایی رفتاری استفاده می شود (۴). درواقع، اگر نوزاد در آزمون گسیل های صوتی گوش رد شد، آزمون پاسخ شنیداری ساقه مغز انجام می شود. محرك صوتی از طریق هدفون به گوش نوزاد انتقال می یابد. ۳. الکترود روی سر نوزاد قرار می گیرد که پاسخ عصب را ثبت و اندازه گیری می کنند. این آزمون، سلامت کل مسیر شنوایی، شامل مسیرهای بالاتر از حلزون تا مغز را بررسی می کند (۴). نتیجه قبول در این آزمون به معنای عملکرد حلزونی و عصبی هنجار سیستم شنوایی است در حالی که نتیجه رد به معنای آسیب شناسی و آسیب حلزون و عصب، مانند نوروپاتی شنوایی می باشد. اقداماتی که در حین آزمون پاسخ برانگیخته شنیداری ساقه مغز انجام می شود عبارت اند از:

- باید کودک خواب باشد. اگر کودک قبل از ۶ ماهگی ارزیابی شود، آزمون در زمانی انجام می گیرد که در حال خواب طبیعی باشد ولی معمولاً اگر سن کودکی بیشتر از ۶ ماه باشد پژشک، داروی مسکن خفیفی را برای او تجویز می کند تا بخوابد.
- باید پوست کودک تمیز شود و گیرنده های حسی جلوی سر و پشت هر گوش او قرار گیرد.
- صدایهایی از طریق گوشی یا هدفون لاستیکی در هر گوش کودک پخش می شود.

• پاسخ های عصب شنوایی کودک به صورت رایانه ای ثبت می شود.

• شنوایی شناس به دنبال آرام ترین صدایی است عصب شنوایی کودک به آن پاسخ می دهد (۹).

شکل ۲) آزمون BAER در نوزاد

ارزیابی گوش میانی

ارزیابی گوش میانی به شنوایی شناس کمک می کند که تا به عملکرد گوش میانی (پرده صماخ و استخوانچه های گوش)

2. Conditioned play audiometry (CPA)

در پشت گوش قرار مي گيرد و صداهای خالص در فرکانس های مختلف باعث ايجاد ارتعاش های مکانيکي بر روی استخوان شده و سپس به گوش داخلی منتقل می شود. به طور کلی، سنجش شنوائي از راه استخوانی، برای بررسی حساسیت گوش داخلی و عصب شنوائي کاربرد دارد و اگر مشکلی در گوش میانی یا خارجی وجود داشته باشد، قابل تشخیص است (۴).

نتیجه گیری

هدف از اين پژوهش، بررسی نقش اعضاي گروه توانبخشی افراد با آسيب شنوائي و معرفی آزمون هاي شنوائي رفتاري و عيني بود. شناسايي زودهنگام افت شنوائي و استفاده به موقع از برنامه های مناسب به يادگيري زبان کمک قابل توجهی می کند و باعث کاهش چشمگير هزينه ها می شود (۳). از طرفی، تأمین نيازهای مختلف برای بهزیستی روان شناختی ضروری است و شرایط يادگيري را تسهيل می کند (۱۵). کودکان و نوجوانان با آسيب شنوائي به دليل موانع ارتباطی (۱۶) و وجود مشکلاتی در ابراز احساسات نسبت به همسالان شنوای خود آسيب پذيرتر هستند (۱۷). بارزترین تفاوت توانبخشی و بازپروردی در اين است که توانبخشی بر يادگيري مهارت های جديده تأكيد می کند ولی بازپروردی بر يادگيري مجدد مهارت های از دست رفته تأكيد دارد (۱۸). توانبخشی مبتنی بر فiziولوژيک و حمایت از انجام مهارت هایي است فرد قبلاً به خوبی انجام می داده ولی اکنون دچار آسيب شده است (۱۹)، اين در حالی می باشد که توانبخشی مبتنی بر تحول است و کودک از بد و تولد یا اولین سال های زندگی دارای ناقواني یا نيازهای ويژه است (۲۰). به هر حال، ضرورت دارد که اعضاي گروه توانبخشی با يكديگر همکاري كنند تا نيازهای کودکان با آسيب شنوائي و خانواده های آنها را برآورده سازند (۲۱).

ارزیابی و شناسایی مشکلات شنوایی از اهمیت زیادی برخوردار است. به طور کلی، طرح تشخیص و مداخله زودهنگام شنوایی شامل غربالگری شنوایی تا ۱ ماهگی، تشخیص دقیق تا ۳ ماهگی و ثبت نام در مداخله تا ۶ ماهگی می شود (۲۲). کمیته مشترک شنوایی نوزادان نیز طرح مذکور را با عنوان ۱-۳-۶ تأیید کرد (۲۳). در سال ۲۰۱۹، معیارهای طرح تشخیص و مداخله زودهنگام شنوایی با عنوان طرح ۱-۲-۳ مورد تأیید قرار گرفت که شامل تکمیل غربالگری شنوایی تا ۱ ماهگی، تشخیص افت شنوایی تا ۲ ماهگی و مداخله تا ۳ ماهگی می شود (۱۳). لازم

شنوایی سنجی از طریق بازی شرطی

معمولًا شنوایی سنجی از طریق بازی شرطی برای کودکان ۱۸ ماهه و بزرگ تر استفاده می شود. کودک در دامان مادر یا روی صندلی در اتاقی با عایق صوتی به نام اتاقک آکوستیک می نشیند. کودک صدای را از طریق بلندگو یا هدفون می شنود. شنوایی شناسی یک بازی ساده مانند انداختن مهره در جعبه به هنگام شنیدن صدای را به کودک یاد می دهد. در حقیقت، شنوایی شناسی در جستجوی آرام ترین صدای هایی است که کودک به آن پاسخ می دهد (۱۲).

شنوایی سنجی صدای خالص^۱

شنوایی سنجی صدای خالص یکی از اصلی ترین آزمون های شنوایی سنجی برای کودکان ۵ ساله و بزرگ تر است که در آن وضعیت شنوایی فرد به صورت دقیق سنجیده و بررسی می شود. کودک برای این آزمون، داخل اتاقک با عایق صوتی روی صندلی می نشیند و شنوایی شناس نحوه اجرا را به او توضیح می دهد و از او می خواهد که هرگاه صدای بوق را شنید بلا فاصله دکمه پاسخ را فشار دهد یا صدای را از هر گوش شنید دست که در طرف همان گوش است بالا بیاورد. سپس هدفون را بر روی گوش او قرار می دهد. در هر فرکانس چندین بار آستانه گیری می شود تا درنهایت آستانه شنوایی کودک به طور دقیق مشخص شود. لازم به ذکر است شنوایی سنجی صدای خالص شامل ۲ بخش سنجش شنوایی از راه هوایی و سنجش شنوایی از راه استخوانی می شود (۱۴). شنوایی شناس برای سنجش شنوایی از راه هوایی، صدای را در فرکانس های ۲۵۰، ۵۰۰، ۱۰۰۰، ۲۰۰۰، ۴۰۰۰ و ۸۰۰۰ هرتز و در شدت های مختلف توسط دستگاه شنوایی سنجی ایجاد می کند و کمترین شدتی که فرد در آن فرکانس قادر به شنیدن است را به عنوان آستانه شنوایی در فرکانس مربوطه ثبت می کند. این نوع شنوایی سنجی برای بررسی عملکرد درست گوش خارجی، میانی و داخلی و تعیین آستانه شنوایی هوایی به کار می رود. در مواردی که مجرای گوش به علت وجود ترشحات مسدود است، از سنجش شنوایی از راه هوایی نتایج قابل اعتمادی به دست نمی آید. در این حالت سنجش شنوایی از راه استخوانی برای ارزیابی عملکرد گوش داخلی استفاده می شود. در این آزمون، یک وسیله ارتعاشگر از طریق هدبند بر روی استخوان مستوی دارد.

1. Pure Tone Audiometry (PTA)

در ۳ گروه پزشکان و ارائه دهنگان خدمات پزشكى، متخصصان و مربيان، و شبکه های اجتماعى قرار مى گيرند نقشى اساسى ايفا كنند. علاوه بر اين، ضرورت دارد که آزمون های شنوایي رفتاري و عيني به ييانى جامع و ساده شرح داده شود تا كودكان و نوجوانان با آسيب شنوایي و والدين آنها از اين طريق با اطلاعات كامل ترى دست يابند. پيشنهاد ديگر اينكه متخصصان، دوره های آموزشي مناسبى در زمينه نقش اعضاي گروه توانبخشى و آزمون های شنوایي رفتاري و عيني برای كودكان و نوجوانان با آسيب شنوایي و والدين آنها برگزار كنند.

References

1. Kerbl R, Sperl W, Strassburg HM, Pettoello-Mantovani M, Ehrich J. Overview of habilitation and rehabilitation for children and adolescents in Europe. *The Journal of Pediatrics*. 2016; 172: 233-235.e2. <https://doi.org/10.1016/j.jpeds.2015.12.078>
2. Grosse SD, Mason CA, Gaffney M, Thomson V, White KR. What contribution did economic evidence make to the adoption of universal newborn hearing screening policies in the United States? *International Journal of Neonatal Screening*. 2018; 4(3): 1-15. <https://doi.org/10.3390/ijns4030025>
3. Yoshinaga-Itano C, Sedey AL, Wiggin M, Chung W. Early hearing detection and vocabulary of children with hearing loss. *Pediatrics*. 2017; 140(2): e20162964. <https://doi.org/10.1542/peds.2016-2964>
4. Hallahan DP, Pullen PC, Kauffman JM. Exceptional learners: An introduction to special education (14th Ed). Published by Pearson Education, Inc; 2023. <https://www.amazon.com/Exceptional-Learners-Introduction-Special-Education/dp/013480693X>
5. Ashori M. Psychology, education & rehabilitation of people with hearing impairment (1st Ed). Isfahan University Press; 2022. https://press.ui.ac.ir/book_191.html [Persian].
6. Hassanzadeh S, Nikkhoo F. The efficacy of NAVAYESH parent- based aural habilitation on communication abilities of deaf infants who are in cochlear implantation waiting list: An experience of early intervention on infants with deafness. *Journal of Applied Psychological Research*. 2016; 7(3): 1-18. <https://doi.org/10.22059/japr.2016.57786> [Persian].
7. Sugaya A, Fukushima K, Kasai N, Kataoka Y, Maeda Y, Nagayasu R, Toida N, Ohmori S, Fujiyoshi A, Taguchi T, Omichi R, Nishizaki K. Impact of early intervention on comprehensive language and academic achievement in Japanese hearing-impaired children with cochlear implants. *International journal of pediatric otorhinolaryngology*. 2015; 79(12): 2142-2146. <https://doi.org/10.1016/j.ijporl.2015.09.036>

به ذكر است که طرح ۳-۲-۱ به زيرساخت های اطلاعاتي پيشرتفته اى نياز دارد که با استفاده از سوابق سلامت و سистем های اطلاعاتي قابل اجرا است (۲۴).

به طور كلى، آزمون های شنوایي به ۲ دسته عيني و رفتاري تقسيم مى شوند (۲۵). وقتی آزمون های شنوایي عيني انجام مى شوند که كودك در حالت خواب يا استراحت كامل باشد (۲۶). در اين آزمون ها لازم نیست که كودك به صداها پاسخ بدهد. گسيلهای صوتی برانگيخته گوش، پاسخ برانگيخته شنيداری ساقه مغز و ارزیابی گوش ميانى از انواع اصلی آزمون های شنوایي عيني هستند. در آزمون های شنوایي رفتاري لازم است که كودك به صداها پاسخ بدهد. اوين كار را با برگرداندن سر، انجام يك بازي ساده يا بلند کردن دست انجام مى دهد. انواع اصلی آزمون های شنوایي رفتاري شامل شنوایي سنجي از طريق تقويت ديداري، شنوایي سنجي از طريق بازي شرطي و شنوایي سنجي صدای خالص مى شوند. در مجموع، آزمون های شنوایي عيني به همكاری كودك نياز ندارند و مى توان از آنها برای نوزادان و كودكان خردى سالی که نمى توانند همكاری کنند، استفاده کرد در حالی که آزمون های شنوایي رفتاري به همكاری كودك نياز دارند و معمولاً برای كودكان بزرگ تر استفاده مى شوند.

به طور كلى، پيشرفت فناوري غربالگري و تشخيصي در حوزه شنوایي، منجر به شناسايي افت های شنوایي در سنين بسيار پاين و حتى بلا فاصله پس از تولد شده است (۲۷). ارزیابی شنوایي مزايای بسياری دارد و مى توان از آزمون های مختلف جهت توانبخشی بهينه شنيداري استفاده کرد (۲۸). با اين که شناسايي فوري آسيب های شنوایي بسيار مهم است اما گاهي موانعى برای غربالگري و درمان كم شنوایي وجود دارد (۲۹). خدمات روان افراد داشته باشد (۳۰). كودكان و نوجوانان با آسيب شنوایي و والدين آنها، آگاهي اندکي در زمينه نقش اعضاي گروه توانبخشى افراد با آسيب شنوایي و آزمون های شنوایي رفتاري و عيني دارند و در اين موارد با موانع مختلف رو به رو مى شوند و بدويه است که محدوديت های قابل توجهی در اين راستا وجود داشته باشد ولی اين دليل نمى شود که بحث نقش هر يك از اعضاي گروه توانبخشى و شرح آزمون های شنوایي مختلف مورد بي توجهی قرار گيرد. با توجه به اينكه اعضاي گروه توانبخشى با يكديگر همكاری مى کنند تا نيازهای كودكان با آسيب شنوایي و خانواده های آنها را برآورده سازند؛ پيشنهاد مى شود متخصصان در تهييه و تدوين نقش اعضاي اين گروه که

8. Norouzi G, Karimi A. Leisure time and recreational activities for people with intellectual disabilities: literature review of its nature, barriers, strategies and effects. *J Except Educ.* 2019; 5 (154): 9-17. <http://exceptionaleducation.ir/article-1-1264-en.html> [Persian].
9. Washington State Department of Health. Resource notebook for families of children who are deaf or hard of hearing. Washington State Department of Health's Early Hearing Detection, Diagnosis and Intervention (EHDDI) Program; 2017. www.doh.wa.gov/earlyhearingloss.
10. Marschark M. Raising and educating a deaf child: A comprehensive guide to choices, controversies, and decisions faced by parents and educators. 2nd ed. New York: Oxford University Press, Inc; 2009. <https://www.amazon.com/Raising-Educating-Deaf-Child-Comprehensive/dp/0195376153>
11. Estabrooks W, Morrison HM, MacLver-Lux K. Auditory-verbal therapy: Science, research, and practice. United States of America, San Diego, CA: Plural Publishing, Inc; 2020. <https://www.amazon.com/Auditory-Verbal-Therapy-Science-Research-Practice/dp/1635501741>
12. Aremu SK. Evaluation of the hearing test pro application as a screening tool for hearing loss assessment. *Niger Med J.* 2018; 59(5): 55-58. https://doi.org/10.4103/nmj.NMJ_160_18
13. American Academy of Pediatrics, Joint Committee of Infant Hearing. Year 2019 position statement: Principles and guidelines for early hearing detection and intervention programs. *Journal of Early Hearing Detection and Intervention.* 2019; 4(2): 1-44. <https://doi.org/10.15142/fptk-b748>
14. Kirk S, Gallagher G, Coleman MR. Educating Exceptional Children (14th Ed). Cengage Learning, Printed in the United States of America; 2015. <https://www.amazon.com/Educating-Exceptional-Children-Samuel-Kirk/dp/1285451341>
15. Kiltz L, Trippenbee M, Fleer J, Fokkens-Bruinsma M, Jansen EPWA. Student well-being in times of COVID-19 in the Netherlands: Basic psychological need satisfaction and frustration within the academic learning environment. *European Journal of Psychology of Education.* 2023; 2: 1-21. <https://doi.org/10.1007/s10212-023-00680-x>
16. Crowe TV. Factors associated with help-seeking and self-efficacy among a sample of deaf adults. *Journal of Developmental and Physical Disabilities.* 2021; 33(1), 51-63. <https://doi.org/10.1007/s10882-020-09739-9>
17. Pichon M, Howard-Merrill L, Wamoyi J, Buller AM, Kyegombe N. A qualitative study exploring parent-daughter approaches for communicating about sex and transactional sex in Central Uganda: Implications for comprehensive sexuality education interventions. *Journal of Adolescence.* 2022; 94(5), 1-12. <https://doi.org/10.1002/jad.1207112>
18. Hayton J, Dimitriou D. What's in a word? Distinguishing between Habilitation and Re-habilitation. *International Journal of Orientation & Mobility.* 2019; 10(1): 1-4. <https://doi.org/10.21307/ijom-2019-007>.
19. Miller O, Wall K, Garner M. Quality standards: Delivery of habilitation training (mobility and independent living skills) for children and young people with visual impairment; 2011. <http://www.ssc.education.ed.ac.uk/resources/vi%26multi/habilitation.pdf>
20. Hayton J, Wood A. Quality standards: Delivery of habilitation training (mobility and independent living skills) for children and young people with visual impairment (2nd ed.). RNIB: London UK; 2022. <https://discovery.ucl.ac.uk/id/eprint/10148297>
21. De Raeve L, Cumpăt MC, van Loo A, Costa IM, Matos MA, Dias JC, Mărțu C, Cavaleriu B, Gherguț A, Maftei A, Tudorean OC, Butnaru C, Serban R, Meriacre T, Rădulescu L. Quality standard for rehabilitation of young deaf children receiving cochlear implants. *Medicina* (Kaunas, Lithuania). 2023; 59(7): 1354. <https://doi.org/10.3390/medicina59071354>
22. American Academy of Pediatrics, Joint Committee on Infant Hearing. Year 2007 position statement: Principles and guidelines for early hearing detection and intervention programs. *Pediatrics.* 2007; 120(4): 898-921. <https://doi.org/10.1542/peds.2007-2333>
23. Grey B, Deutchki EK, Lund EA, Werfel KL. Impact of Meeting Early Hearing Detection and Intervention Benchmarks on Spoken Language. *Journal of Early Intervention.* 2022; 44(3): 235-251. <https://doi.org/10.1177/10538151211025210>
24. Deng X, Gaffney M, Grosse SD. Early Hearing Detection and Intervention in the United States: Achievements and Challenges in the 21st Century. *China CDC Weekly.* 2020; 2(21): 378-382. <https://doi.org/10.46234/ccdcw2020.097>
25. Shojaeemend H, Ayatollahi H. Automated audiology: A review of the implementation and evaluation methods. *Healthcare Informatics Research.* 2018; 24(4), 263-275. <https://doi.org/10.4258/hir.2018.24.4.263>
26. Sanchez-Lopez R, Nielsen SG, El-Haj-Ali M, Bianchi F, Fereczkowski M, Cañete OM, Wu M, Neher T, Dau T, Santurette S. Auditory tests for characterizing hearing deficits in listeners with various hearing abilities: The BEAR Test Battery. *Frontiers in Neuroscience.* 2021; 29(15): 724007. <https://doi.org/10.3389/fnins.2021.724007>
27. Falahzadeh S, Khosravi S, Rohani S. Systematic review of auditory behavioral tests with speech stimuli. *The Scientific Journal of Rehabilitation Medicine.* 2019; 8(2): 35-47. <https://doi.org/10.22037/jrm.2018.111246.1864> [Persian].
28. Hassanzadeh S, Nikkhoo F. Rehabilitation of deaf children, a comprehensive guide for therapists and parents. (1st Ed). Arjmand Publications; 2016. <https://www.arjmandpub.com/Book/1424> [Persian].
29. Ndegwa S, Pavlik M, Gallagher ER, King'e M, Bocha M, Mokoh LW, Macharia I, Stringer P, Njuguna I, Wamalwa D, Benki-Nugent S. Hearing loss detection and early intervention strategies in Kenya. *Annals of Global Health.* 2024; 90(1): 1-11. <https://doi.org/10.5334/aogh.4336>
30. Manitsa I, Barlow-Brown F. The role of habilitation services in the lives of children and adolescents with visual impairments. *British Journal of Visual Impairment.* 2024; 42(2): 445-455. <https://doi.org/10.1177/02646196221144870>